

Το μεσημέρι της Τετάρτης 11 Φλεβάρη 2026, το Α' Νεκροταφείο της Αθήνας πλημμύρισε κυριολεκτικά από κόσμο που ήρθε ν' αποχαιρετήσει για πάντα μια ξεχωριστή μορφή της επαναστατικής αριστεράς. **Την αγαπημένη συντρόφισσα Πόπη Γανιάρη.**

Αγωνιστές και αγωνίστριες από όλες τις γενιές και φυσικά οι συγγενείς έδωσαν το **παρών**.

Ήταν συγκινητικό να βλέπεις άντρες και γυναίκες που αγωνίστηκαν ήδη πριν από τη δικτατορία, δίπλα σε νέα παιδιά, σε αγωνιστές του αντιδικτατορικού αγώνα καθώς και όλων των φάσεων των πολιτικών και κοινωνικών αγώνων της Μεταπολίτευσης.

Οι ομιλητές και οι ομιλήτριες αναφέρθηκαν στον χαρακτήρα και τα χαρίσματα της Πόπης. Στην πλούσια πολιτική της διαδρομή. Σε στιγμιότυπα της δράσης της. Στην πολιτική και ιδεολογική της συγκρότηση. Στην προσφορά και τη συνεισφορά, στην αφιέρωσή της στο κίνημα και τους αγώνες. Όλες και όλοι μίλησαν με συγκίνηση και αγάπη, με σεβασμό και εκτίμηση για την ακριβή συντρόφισσα και φίλη που χάσαμε. Τονίστηκε η θαρραλέα και γενναία στάση της στις πολυμέτρες μάχες που έδωσε με τις ασθένειες.

Η πληθωρική και πολύχρονη παρουσία της Πόπης δεν ήταν εύκολο να αποτυπωθεί με πληρότητα στις σύντομες ομιλίες αποχαιρετισμού. Πολλές πτυχές δεν μνημονεύτηκαν, όπως για παράδειγμα η παρουσία της Πόπης στην πρώτη Διηπειρωτική Συνάντηση στην **Τσιιάπας** του Μεξικού το 1996 και η συμπαράσταση στους **εξεγερμένους Ζαπατίστας** για πρώτη φορά. Ακολούθησε και δεύτερη επίσκεψη, καθώς και η από εδώ συμβολή της Πόπης στις

κινήσεις συμπαράστασης.

Την τελετή άνοιξε η συντονίστρια **Καλομοίρα Σωτηρίου**, δίνοντας αμέσως το λόγο στον **σύντροφο της Πόπης, Οδυσσέα Ταμβάκη**.

Ιδιαίτερα συγκινημένος ο Οδυσσέας, είπε πως έχει ήδη γράψει για την Πόπη στην Παντιέρα. Περιορίστηκε επομένως στο να της αφιερώσει το τραγούδι **«Ουλαλούμ»** του Νικόλα Άσιμου, που άρεσε και στους δυο τους.

Ακολούθησε η ομιλία της αδελφής της Πόπης, **Έφης**, η οποία περιέγραψε την Πόπη ως άνθρωπο. Οξυδερκής, μεθοδική, επιμελής, καλλιγράφος. Από μικρή στο κίνημα και στους αγώνες η πολύτιμη Πόπη, ήταν παράλληλα ανθρώπινη, αυθόρμητη αλληλέγγυα. *«Λάτρευε τη ζωή τη ρουφούσε με τη αύρα μιας έφηβης που δε γέρασε ποτέ. Με το ίδιο πάθος που υπερασπιζόταν μέχρι τέλους τις απόψεις της, που δεν φοβόταν να συγκρουστεί, πάντα παρούσα στους αγώνες μέχρι το τέλος όσο της επέτρεπαν οι δυνάμεις της, με το ίδιο πάθος ερωτεύονταν, χόρευε, έπινε, τραγούδαγε, ταξίδευε!»*. *“Το ιατρικό της ιστορικό, οι γιατροί που την παρακολουθούσαν δεν το είχαν ξαναδεί...”*

Με συγκίνηση ο **Νίκος Γιαννόπουλος** αναφέρθηκε στην **«Καλλιοπίτσα»**: *«Θυμάσαι τότε που ήμασταν εικοσάχρονα, και θεωρούσαμε σχεδόν αυτονόητο ότι θα ζήσουμε στο σοσιαλισμό; Ή μερικά χρόνια αργότερα, το 1985 στην κατάληψη του Πολυτεχνείου για τη δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά, μαζί με τη Μέλπω, μόνες, πραγματικά σκυλιά του πολέμου, ενώ*

πνιγόμασταν στα χημικά, κατορθώσατε να κλείσετε την πύλη της Στουρνάρη για να μη μπουν τα ΜΑΤ;»

Ο **Νίκος Ξηρουδάκης** στη συνέχεια, απαρίθμησε μερικούς σταθμούς στην πολιτική διαδρομή της Πόπης: Φοιτητικό κίνημα, ΟΚΔΕ, καταλήψεις του '79 και Νόμος 815, «Ομάδα Συντρόφων της Άκρας Αριστεράς», Κίνηση για την υπεράσπιση των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, Επιτροπή για το Στρατό, Ταξικές Συσπειρώσεις και Κινήσεις, αγώνες κατά της κρατικής καταστολής, προσπάθειες κεντρικότερης πολιτικής συγκρότησης και αναφοράς των διάσπαρτων κινηματικών παρεμβάσεων, ΣΜΤ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, προσφυγικό – μεταναστευτικό και ένα σωρό άλλα ων ουκ έστι αριθμός...

Το ιστορικό στέλεχος της επαναστατικής αριστεράς και της **ΟΚΔΕ**, ο **Σωφρόνης Παπαδόπουλος**, ανέφερε ανάμεσα σε άλλα: *«Σίγουρα, σε κάθε εποχή υπάρχει μια μικρή ομάδα Ανθρώπων που ξεχωρίζει με την ευγένειά της, την καλοσύνη της, την αγωνιστικότητά της, την αυταπάρησή της, τον διεθνισμό της. Κάποιοι άλλοι, είναι πολύ τυχεροί γιατί τους γνώρισαν, γιατί πάλεψαν μαζί τους. Η Πόπη Γανιάρη ήταν μία από αυτή την ξεχωριστή ομάδα Ανθρώπων, και σίγουρα εμείς, όπως και χιλιάδες άλλοι, είμαστε από τους τυχερούς που την γνωρίσαμε. Η συντρόφισσα Πόπη με την παρουσία της δημιούργησε σχέσεις που θα υπάρχουν πέρα από το κενό του θανάτου. Θα είναι πάντα μαζί μας, πάντα συντρόφισσα στην πάλη για μια καλύτερη ζωή, για την πλήρη απελευθέρωση του ανθρώπου.»*

Ο φίλος της Πόπης από τη Χίο **Μιχάλης Βεργίτης**, στέλεχος της **ΔΕΑ**, ξεκίνησε λέγοντας: *«Δεν υπήρχε δρόμος που να μην τον περπάτησε με σηκωμένη γροθιά η Πόπη».* Για να συνεχίσει περιγράφοντας την πρώτη γνωριμία του μαζί της, τα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης, όταν είχε συλληφθεί η Έφη και όλοι περίμεναν την άφιξη για συμπαράσταση της ...περιώνυμης ισχυρής αδελφής της Πόπης. Την περίμενε πελώρια, τεράστια. Εξεπλάγη όταν την είδε, μικρή το δέμας. Εξεπλάγη για δεύτερη φορά όμως, όταν την είδε να αντιπαρατίθεται με την αστυνομία...

Φωτό: Σάκης Παπαδόπουλος

Εκ μέρους της **ΚΣΕ** της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** η Σύλβια Κοιλιάκου ανέφερε για την Πόπη, η οποία υπηρέτησε για πολλά χρόνια στην ΚΣΕ: «Θα την θυμόμαστε να παλεύει για την ανατροπή του ταξικού συσχετισμού υπέρ της εργατικής τάξης, που θεωρούσε πως κρίνεται πάντα στους

δρόμους και όχι στους διαδρόμους. Η Πόπη ήταν με την αποφασιστική και ανυποχώρητη πάλη. Υπηρετούσε τους αγώνες που δεν υποκλίνονται στη «νομιμότητά» των από πάνω. Ήταν με τους αγώνες που θέλουν να ανατρέψουν την νομιμότητα.»

Ειδικότερα για τη συμβολή της Πόπης Γανιάρη στην **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, τόνισε:

«Έδωσε τις καλύτερες δυνάμεις της στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ήταν ανένταχτη και πάντα υπερασπιζόταν τις δυνατότητες του μετώπου, παρά τις αδυναμίες του. Στεκόταν πάντα με αρχές. Ήταν συντροφική και ουσιαστική. με κουλτούρα αναζήτησης και διαλόγου. Ήταν αποφασιστική στην άποψή της και παράλληλα βαθιά ενωτική και συνθετική, με μια ολόπλευρη αντίληψη της έννοιας του μετώπου. Πάλευε για να είναι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ένα μέτωπο αντικαπιταλιστικό και επαναστατικό, και ταυτόχρονα ένα μέτωπο δημοκρατικό, όπου θα έχουν χώρο ο καθένας και η καθεμία και ειδικά οι ανένταχτοι και οι ανένταχτες.»

«Η Πόπη μας δίδασκε αγωνιστικότητα. Μας δίδασκε θάρρος. Μας δίδασκε αλληλεγγύη. Μας δίδασκε συνέπεια», ανέφερε εκ μέρους της **Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης** ο Αντώνης **Δραγανίγος**, προσθέτοντας: «Ήταν από τους ανθρώπους που δεν περίμεναν να δουν κατά πού φυσάει ο άνεμος, για να καβαλήσουν το κύμα. Ήταν απ' τους ανθρώπους που **έφτιαχνε το κύμα**. Που φύσαγε μόνη της για να δημιουργηθούν οι άνεμοι της εποχής μας.» Ειδική αναφορά έκανε στην καθοριστική συμβολή της Πόπης στην ίδρυση του **Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών**.

Ο **Νικόλας Σκούφογλου** στη συνέχεια, αποχαιρέτησε την Πόπη από την **ΟΚΔΕ Σπάρτακος**, λέγοντας ότι ήταν «κυριολεκτικά για μια ζωή ταγμένη στην άκρα αριστερά, στην επαναστατική προοπτική και στην πραγματική απελευθέρωση του ανθρώπου.» Ψυχή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ την χαρακτήρισε, «ψυχή του μετώπου αλλά και σε κάθε χώρο που βρισκότανε και δρούσε. Ψυχή της Τοπικής Επιτροπής Γκύζη - Αμπελόκηπων - Πολυγώνου, στην οποία είχα την τύχη και τη χαρά να υπάρξω μαζί της για δώδεκα περίπου χρόνια.»

Ο Κώστας Πίττας από το **ΣΕΚ**, ξεκίνησε αναφερόμενος στον τρόπο που γνωρίστηκε με την Πόπη, σε μια απεργιακή διαδήλωση στα τέλη της δεκαετίας του '70, ανάμεσα σε δακρυγόνα και αύρες. Για να συμπληρώσει στη συνέχεια: *«Η Πόπη ανέδυε τη δύναμη μισού αιώνα επαναστατικής Αριστεράς. Μπορεί να συμφωνούσες ή να διαφωνούσες κουβεντιάζοντας μαζί της. Όμως σχεδόν πάντα στο τέλος η κατάληξη άφηνε ένα θετικό αποτέλεσμα. Υπερασπιζόταν με πείσμα τις απόψεις της, αλλά αυτό που κυριαρχούσε πάνω της ήταν η ενωτική της διάθεση, “προχωράμε μαζί”».*

Τελευταία ομιλήτρια η **Αντωνία Βαφειάδου** από το **ΕΚΚΕ**, ανέφερε ότι πέρα από καλός άνθρωπος, η Πόπη ήταν μια σταθερή αγωνίστρια. «Εγώ τη γνώρισα τα πρώτα χρόνια που είχε δημιουργηθεί η Αριστερή Συσπείρωση Μηχανικών. Μου είχε κάνει πολύ μεγάλη εντύπωση το πόσο “κόκκινη και ειδική” ήταν σε κάθε ζήτημα που έπιανε στα χέρια της.» Ανατριχιαστικά συγκινητική ήταν η περιγραφή από την Αντωνία, ενός στιγμιότυπου από μια διαδήλωση, το οποίο φανέρωνε πόσο απαρασάλευτα ταγμένη ήταν στον αγώνα η Πόπη, παρά την ιδιαίτερα κλονισμένη υγεία της...

Όπως βλέπουμε στο τελευταίο βίντεο, στο τέλος της τελετής το φέρετρο σκεπασμένο με την κόκκινη σημαία και με χειροκροτήματα, παίρνει το δρόμο για τη Ριτσώνα όπως ήταν η επιθυμία της.

Τώρα η Πόπη ταξιδεύει στα κύματα... Στα κύματα της αγάπης που ανέπεμψαν οι εκατοντάδες φίλοι και σύντροφοι, φίλες και συντρόφισσες πρώτα απ' όλα. Στα κύματα που

πάνε στην όμορφη Χίο... Στα κύματα που φέρνουν τους ξεριζωμένους και απελπισμένους πρόσφυγες και μετανάστες. Αυτά που έφεραν την προσφυγιά το '22. Αλλά κι αυτά που διέσωσαν αργότερα, στα χρόνια της ναζιστικής Κατοχής τους δικούς μας, σε αντίστροφη πορεία. Τα κύματα που ενώνουν τους λαούς, όπως πίστευε βαθιά η Πόπη μας. **Αθάνατη!**

Δείτε στα βίντεο που ακολουθούν όλες τις ομιλίες:

Οδυσσέας Ταμβάκης -«Ουλαλούμ»:

Έφη Γανιάρη, αδελφή της πολύτιμης Πόπης:

Νίκος Γιαννόπουλος:

Νίκος Ξηρουδάκης:

Σωφρόνης Παπαδόπουλος:

Μιχάλης Βεργίτσης:

Σύλβια Κοιλάκου:

Αντώνης Δραγανίγος:

Νικόλας Σκούφογλου:

Κώστα Πίττας:

Αντωνία Βαφειάδου:

Τέλος...: